

РЕШЕНИЕ

№ 7865

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8972** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Й. К. Н. чрез адв. И. Ц. срещу заповед № 131/11.08.2023 г. на главния архитект на р-н „В.“, Столична община, с която на основание чл. 56, ал. 2 АПК вр. чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от АПК и чл. 30 от Закона за собствеността е прекратено производството по заявление вх. № РВТ21-АХ00-14/11.02.2021 г. „за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи, елементи на градското обзавеждане“ за обект „павилион“, разположен в УПИ Х-234, кв. 226, м. „П.-Б.“, по плана на [населено място], ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място].

В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспорения акт като постановен в противоречие с материалноправните норми и при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила по съображения, подробно изложени в същата.

Ответникът в писмено становище по делото, изразено с изпращането на административната преписка в съда, счита жалбата за неоснователна, а обжалваната заповед за правилна и законосъобразна, поради което моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата и моли оспореният акт да бъде отменен. Претендира направените разноски по представен по делото списък.

Ответникът – главен архитект на р-н „В.“, СО, се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспорената заповед, както и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. И. А. се представлява от адв. К., която оспорва жалбата и представя писмено становище по делото. Моли за присъждане на сторените по делото разноски. Видно от представеното становище се акцентира върху обстоятелството, че от представената по делото административна преписка, както и от оспорената заповед, става ясно, че в хода на двугодишното производство органът ясно и недвусмислено е посочвал на жалбоподателя, че в така подаденото заявление са констатирани несъответствия с нормите на Закона за устройство на територията (ЗУТ), което не е било отстранено, въпреки дадените изрични указания в тази насока. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало във връзка с подадено заявление вх. № РВТ21-АХ00-14/11.02.2021 г. от Й. Н. до главния архитект на р-н „В.“, СО, съдържащо искане за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект – павилион, разположен в УПИ Х-234, кв. 226, м. „П.-Б.“, по плана на [населено място], ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място]. Към заявлението били приложени: нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, постановление за възлагане на недвижим имот; комбинирана скица за пълна или частична идентичност на имота, разрешение за монтаж № 5/24.02.2011 г., както и схема за поставяне на преместваемия обект. За този поземлен имот имало издадено разрешение за монтаж № 05/24.02.2011 г. от главния архитект на р-н „В.“, СО, по реда на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ за „поставяем обект-павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“ със срок на действие - 10 години от издаването му.

Имотът, върху който е бил поставен преместваемия обект е собственост на Й. К. Н. и А. И. А., съгласно нотариален акт № 27, том I, рег. № 3062, дело № 25/2011 г. и нотариален акт № 123, том I, рег. № 1280, дело № 85/2018 г.

С уведомително писмо вх. № РВТ21-ГР94-354/28.01.2021 г. до кмета и гл. архитект на р-н „В.“, СО, А. А. в качеството си на собственик на 1/2 идеална част от имота, изразил изричното си несъгласие за поставяне на преместваем обект в този имот, като категорично се противопоставял да се продължи експлоатацията на поставяемия обект – павилион, след изтичане срока на издаденото разрешение за монтаж.

Във връзка с тези две заявления, с писмо изх. № РВТ21-АХ00-14-(1)/23.02.2021 г. главният архитект на р-н „В.“ уведомил жалбоподателката и заинтересованата страна, че при издаването на административни актове, свързани с преместваеми обекти на територията на СО, се спазват разпоредбите на ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО). Било посочено, че скица с указан начин на преместваеми обекти и разрешение за поставяне се издават по искане на всички собственици на поземления имот, въз основа на изрично писмено съгласие от всички собственици или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ. Това писмо не било получено от жалбоподателката.

Със заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на гл. архитект на СО било разпоредено

премахването на процесния преместваем обект. Тази заповед била обжалвана от Н., като с решение № 5164/12.08.2021 г. по адм.дело № 5332/2021 г. по описа на АССГ административният акт бил отменен. В решението било посочено, че по делото липсват доказателства писмо изх. № РВТ21-АХ00-14-(1)/23.02.2021 г. на главния архитект на р-н „В.“ да е било връчено на Й. Н., поради което и предвид липсата на доказателства същото да й е връчено, не е започнал да тече 7-дневния срок, в който тя следва да отстрани нередовностите по подаденото заявление. Поради това било прието, че процедурата по подаденото заявление за издаване на разрешение за поставяне не е завършила. В мотивите съдът приел, че административният орган е следвало да уведоми надлежно жалбоподателката за издаденото писмо и ако същата не изпълни дадените указания, едва тогава да пристъпи към процедурата по издаване на заповедта за премахване на преместваемия обект.

Във връзка с така дадените указания от административния съд, с писмо изх. № РВТ21-АХ00-14-(3)/16.02.2022 г. гл. архитект на р-н „В.“, СО повторно изискал от жалбоподателката на основание чл. 30, ал. 2 от АПК в 3-дневен срок да представи изрично писмено съгласие за разполагане на преместваемия обект от всички съсобственици на поземления имот, предвид изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ. Административният орган предупредил изрично жалбоподателката, че при неотстраняване на описаните недостатъци в срок, административното производство ще бъде прекратено. Това писмо било получено от жалбоподателката на 24.02.2022 г. Със заявление за внасяне на допълнителни документи вх. № РВТ21-АХ00-16-(6)/18.04.2022 г. Н. представила решение № 20221871/13.12.2021 г. по гр. дело № 41375/2019 г. по описа на СРС, 165 с-в, с което на основание чл. 32, ал. 2 от Закона за собствеността се разпределяло ползването на съсобствения ПИ с идентификатор 68134.1930.234.

С молба вх. № РВТ21-АХ00-14-(9)/26.06.2023 А. А. отново изразил несъгласието си за поставяне на преместваем обект-павилион по така подаденото от жалбоподателката заявление.

С обжалваната в настоящото производство заповед № 131/11.08.2023 г. на основание чл. 56, ал. 2 АПК вр. чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от АПК и чл. 30 от Закона за собствеността главният архитект на р-н „В.“, Столична община прекратил производството по заявление вх. № РВТ21-АХ00-14/11.02.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно § 1, ал.3 ДР на ЗУТ кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., кметът на Столична община е предоставил на главните архитекти на райони в Столична Община, правомощия да издава заповеди за прекратяване на административното производство на основание чл. 54 и чл. 56, ал. 1 и ал. 2 от АПК, т.е. налице е валидно оправомощаване на издалия заповедта, да издава именно такива заповеди.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, индивидуализиран е имота, в който е поискано поставянето на преместваемия обект. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

Заповедта е издадена и в съответствие с изискванията на материалния закон, поради следните съображения:

Съгласно приложимата нормата на чл. 56, ал. 1 ЗУТ върху поземлените имоти могат да се поставят: преместваеми увеселителни обекти; преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия и преместваеми обекти свързани с отбраната и сигурността на страната. В ал. 2 на чл. 56 ЗУТ е регламентирано, че за обектите по ал. 1, т. 1 и т. 2 – преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Условието и редът за издаването на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет.

Когато обектът се поставя в чужди поземлени имоти, разрешение за поставяне се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ /чл. 56, ал. 5 от ЗУТ/. Това изискване е валидно и в случаите на съсобствен имот, тъй като част от същия се явява чужд за заявителя, съответно в тези случаи е необходимо изрично писмено съгласие от останалите съсобственици в имота за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект.

Безспорно установено по делото е, че жалбоподателката не е едноличен собственик на поземления имот, в който иска да бъде поставен преместваемия обект. В този случай, за да бъде заявлението ѝ редовно и съдържащо всички изискуеми документи за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект, то следва да съдържа изричното писмено съгласие за това от другия съсобственик на имота – А. А.. След като административният орган е констатирал липсата на такова волеизявление, правилно е изпратил писмо до жалбоподателката с указания за отстраняване на съответната нередовност. Съгласно чл. 30, ал. 2 от АПК, ако искането (за откриване на административно производство) не удовлетворява останалите изисквания на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. Както стана ясно, писмо изх. № РВТ21-АХ00-14-(3)/16.02.2022 г. гл. архитект на р-н „В.“, СО е било връчено на жалбоподателката на 24.02.2022 г. (видно от известие за доставяне). В предвидения от закона 3-дневен срок същата не е отстранила констатираната непълнота в подадените със заявлението документи. Приложеното със заявление от 18.04.2022 г. решение № 20221871/13.12.2021 г. по гр. дело № 41375/2019 г. по описа на СРС, 165 с-в, е ирелевантно за производството по

издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект, тъй като разпределението на ползването на поземления имот по чл. 32, ал. 2 от ЗС не прекратява съсобствеността върху него, поради което и изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ по отношение на процесния имот не отпада.

Предвид гореизложеното съдът счита, че административният орган е издал законосъобразен акт, който не страда от пороци, влечащи неговата отмяна, поради което подадената жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника и на заинтересованата страна се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, които са своевременно поискани от техните представители. В този смисъл жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, както и сумата в размер на 1000 лева - сторени разноски от заинтересованата страна за адвокатско възнаграждение, заплатено по банков път.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. К. Н. чрез адв. И. Ц. срещу заповед № 131/11.08.2023 г. на главния архитект на р-н „В.“, Столична община

ОСЪЖДА Й. К. Н., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община, р-н „В.“ сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал. 3 от АПК.

ОСЪЖДА Й. К. Н., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на А. И. А., ЕГН: [ЕГН] сумата от 1000.00 /хиляда/ лева на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: